

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

VAN

DU

29-03-2000

29-03-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 29 maart 2000

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 164

Mondelinge vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de RIZIV-terugbetaling van NVS-implantaties bij zwaar epileptische patiënten" (nr. 1236)

5

sprekers : **Magda De Meyer, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Patrick Lansens aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de kinderbijslag voor gehandicapten die meer dan 25 jaar oud zijn" (nr. 1274)

6

sprekers : **Patrick Lansens, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de prijsverhoging van sommige organische weefsels" (nr. 1336)

7

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Sociale Zaken en Pensioenen)

sprekers : **Trees Pieters, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Interpellatie van de heer Danny Pieters tot de eerste minister over "de fondsen voor bestaanszekerheid" (nr. 319)

9

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Sociale Zaken en Pensioenen)

sprekers : **Danny Pieters, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, **Koen Bultinck, Filip Anthuenis**

Moties

14

Mondelinge vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het in aanmerking nemen, bij hogescholen, van mandaatsvergoedingen en niet-verworven weddeschalen bij de pensioenrekening" (nr. 1371)

15

sprekers : **Fientje Moerman, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de uitwisseling van gegevens tussen ziekenfondsen en het rijksregister" (nr. 1417)

16

sprekers : **Kathleen van der Hooft, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, **Filip Anthuenis, Greta D'Hondt**

Sommaire

Mercredi 29 mars 2000

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES - COM 164

Question orale de Mme Magda De Meyer au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le remboursement par l'INAMI d'implants nerveux auprès de patients fortement épileptiques" (n° 1236)

5

orateurs : **Magda De Meyer, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Patrick Lansens au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les allocations familiales allouées aux personnes handicapées âgées de plus de 25 ans" (n° 1274)

6

orateurs : **Patrick Lansens, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Affaires sociales et des Pensions et à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la majoration du prix de certains tissus organiques" (n° 1336)

7

(La réponse a été donnée par le ministre des Affaires sociales et des Pensions)

orateurs : **Trees Pieters, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Interpellation de M. Danny Pieters au premier ministre sur "les fonds de sécurité d'existence" (n° 319)

9

(La réponse a été donnée par le ministre des Affaires sociales et des Pensions)

orateurs : **Danny Pieters, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions, **Koen Bultinck, Filip Anthuenis**

Motions

14

Question orale de Mme Fientje Moerman au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la prise en considération, au niveau des hautes écoles, d'indemnités de mandats et d'échelles de traitement non acquises, pour le calcul de la pension" (n° 1371)

15

orateurs : **Fientje Moerman, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de Mme Kathleen van der Hooft au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "l'échange de données entre les mutualités et le registre national des personnes physiques" (n° 1417)

16

orateurs : **Kathleen van der Hooft, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions, **Filip Anthuenis, Greta D'Hondt**

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de geraamde uitgavenontsporing van 7,9 miljard frank in de verzekering voor geneeskundige verzorging" (nr. 1433) 18

sprekers : **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le dérapage estimé des dépenses à concurrence de 7,9 milliards de francs en matière d'assurance soins de santé" (n° 1433) 18

orateurs : **Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 29 MARS 2000

De vergadering wordt geopend om 15.30 uur door de heer **Joos Wauters**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 15.30 heures par M. **Joos Wauters**, président.

Mondelinge vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de RIZIV-terugbetaling van NVS-implantaties bij zwaar epileptische patiënten" (nr. 1236)

Question orale de Mme Magda De Meyer au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le remboursement par l'INAMI d'implants nerveux auprès de patients fortement épileptiques" (n° 1236)

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de maatschappij komt epilepsie voor bij 0,5% van de bevolking. In België leven naar schatting 60 000 patiënten met epilepsie. 75% daarvan is goed behandelbaar met medicatie, maar de andere 25% dient te worden behandeld met epileptische chirurgie of met nervus vagus-stimulatie. Die therapie heeft in 1994 het CE-merk verkregen. In 1997 volgde de toestemming van de FDA in Amerika.

De nervus vagus-stimulatietherapie is bedoeld voor patiënten die niet of onvoldoende reageren op geneesmiddelen of deze niet kunnen blijven nemen ingevolge de te grote nevenwerkingen. Ook voor epileptische chirurgie komen zij niet in aanmerking, omdat bijvoorbeeld de epilepsie-oorsprong in een vitale regio van de hersenen ligt. NVS is dus een alternatief als therapie voor patiënten die moeilijk behandelbare epilepsie hebben. Op dit moment is er voor die patiënten geen andere oplossing. De NVS is een pulsgenerator, een soort pacemaker, die onder de huid wordt ingeplant en via een elektrode elektrische impulsen naar de linker nervus vagus stuurt voor overdracht naar de hersenen. De stimulator stimuleert de nervus vagus gedurende dertig seconden, gevolgd door een pauze van vijf minuten, en dit telkens opnieuw. Talrijke wetenschappelijke publicaties in binnen- en buitenland, in gerenommeerde wetenschappelijke tijdschriften, hebben steeds dezelfde resultaten

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 29 MAART 2000

aangetoond. Zonder in detail te treden kan men stellen dat een derde van de refractaire patiënten zeer goed kan worden geholpen met NVS, een derde kent een matig tot goed resultaat en een derde vindt er geen baat bij. Onafhankelijke kosten/batenanalyses in zowel België, Frankrijk, Engeland als Zweden hebben aangetoond dat de kostprijs van de stimulator binnen twee tot drie jaar wordt terugverdiend door vermindering van ziekenhuisopnamen.

Het dossier in verband met de terugbetaling van NVS-therapie door het RIZIV sleept al een aantal jaren aan. In 1996 werd een prijsakkoord bedongen met de minister van Economie. Vervolgens werd het dossier geïntroduceerd bij het RIZIV. De Technische raad voor implantaten zou inmiddels ook akkoord zijn gegaan met het dossier. Uit wetenschappelijk onderzoek en uit de praktijk is gebleken dat de therapie heilzaam is en op redelijk korte termijn besparend werkt op de RIZIV-begroting. Momenteel dient een epilepsiepatiënt die voor de NVS-therapie in aanmerking komt, ongeveer 300 000 frank uit eigen zak te betalen. Daardoor haken uiteraard vele mensen af. De vraag is of er op korte termijn een doorbraak kan worden verwacht inzake de terugbetaling van een NVS-implantatie door het RIZIV en of er eventueel bepaalde obstakels zijn die de goedkeuring van dit dossier in de weg staan.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, mevrouw De Meyer, ik dank u voor deze vraag. Dit probleem is zeer actueel. Op 14 februari 2000 werd de problematiek van de nervus vagus-stimulator besproken op het verzekeringscomité. Uit de notulen van de vergadering blijkt dat de behandeling van het punt met een maand werd uitgesteld. Dat uitstel is ingegeven door de nota van de commissie voor de Begrotingscontrole die opmerkt dat er onvoldoende budgettaire marge is in de sector van de implantaten om de voorgestelde terugbetaling te financieren. Ik heb dan beslist om de benodigde 30 miljoen frank te putten uit een extra budget van 1 miljard frank waarover ik beschik voor maatregelen ten

Frank Vandenbroucke

gunste van de chronisch zieken in het jaar 2000. Ik vang dus daarmee dit bezwaar van de commissie voor de Begrotingscontrole op. Daardoor kon het verzekeringscomité in het RIZIV gunstig adviseren op 13 maart 2000.

Ik kan u dus formeel zeggen dat de terugbetaling binnenkort een feit zal zijn. De modaliteiten van de terugbetaling geef ik u ook nog. Ik som zes elementen op die de modaliteiten van de terugbetaling vormen.

Ten eerste, de nervus vagus-stimulator moet worden geplaatst in of in samenwerking met een van de referentiecentra voor revalidatie van patiënten die lijden aan refractaire epilepsie. Refractaire epilepsie is epilepsie waarbij de patiënt eigenlijk onvoldoende reageert op medicatie en niet in aanmerking komt voor chirurgische behandeling en bij wie andere therapieën niet aanslaan. De patiënt moet echter wel over voldoende weerstand beschikken om de plaatsing van de stimulator te ondergaan.

Het moet gaan om dergelijke patiënten en ze moeten worden behandeld in een van de referentiecentra voor revalidatie van deze patiënten. De typeovereenkomst met die centra werd reeds goedgekeurd door het verzekeringscomité. Er zijn momenteel een viertal centra die deze overeenkomst zullen afsluiten. Het is de bedoeling dat de revalidatie na de ingreep wordt verzorgd door deze centra.

Ten tweede, de nervus vagus-stimulator wordt ingeschreven in artikel 35, categorie 5 van de nomenclatuur van de implantaten waarin het gaat om implantaten met een experimenteel karakter. Het is een nieuw implantaat waarvoor de Technische Raad voor Implantaten een evaluatieperiode noodzakelijk acht. Deze evaluatieperiode neemt een viertal jaar in beslag.

Ten derde, de doelgroep wordt gevormd door patiënten die lijden aan refractaire epilepsie.

Ten vierde, de aanvraag wordt ingediend door de epileptoloog van het centrum.

Ten vijfde, via de adviserende geneesheer van het ziekenfonds komt de aanvraag terecht bij het College van geneesheren-directeuren dat beslist over de terugbetaling.

Ten zesde, na verloop van de evaluatieperiode zal de Technische Raad voor Implantaten in samenwerking met de referentiecentra een meer definitieve regeling uitwerken overeenkomstig de resultaten. Wij schatten dat jaarlijks een honderdtal patiënten in aanmerking komen voor de ingreep. Een jaarlijks budget van 30 miljoen frank is dan ook nodig.

Mijnheer de voorzitter, ik heb u deze modaliteiten willen meegeven omdat ik denk dat dit een voorbeeld is van de manier waarop we te werk moeten gaan. We testen uit;

we evalueren; we voorzien geen al te open toegang tot dit nieuwe systeem. Voor patiënten die aan deze kwaal lijden en die niet op een andere manier kunnen worden geholpen, lijkt mij dit heel goed nieuws.

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben uiteraard heel gelukkig met dit antwoord.

Mijnheer de minister, kunt u nog iets concreter zijn inzake timing ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Dat zal niet zo lang meer duren. Ik zou het eens moeten navragen bij mijn medewerkers wanneer het zal worden gepubliceerd.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Patrick Lansens aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de kinderbijslag voor gehandicapten die meer dan 25 jaar oud zijn" (nr. 1274)

Question orale de M. Patrick Lansens au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les allocations familiales allouées aux personnes handicapées âgées de plus de 25 ans" (n° 1274)

De heer **Patrick Lansens** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gehandicapten van meer dan 25 jaar kunnen onder bepaalde voorwaarden kinderbijslag blijven ontvangen. Die voorwaarden zijn : ofwel geheel ongeschikt zijn een beroep uit te oefenen, ofwel voor 66% ongeschikt zijn en in een beschutte werkplaats werken, ofwel voor 66% ongeschikt zijn en een uitkering ontvangen ingevolge werk in een beschutte werkplaats.

In de regelgeving staat heel duidelijk dat men moet werken in een beschutte werkplaats. Dit betekent dat mindervalide personen, ouder dan 25 jaar, die bijvoorbeeld in een VZW werken geen kinderbijslag meer ontvangen.

Is dit niet een vreemde kronkel in de wetgeving ? Iedereen heeft de mond vol van de integratie van gehandicapten in onze maatschappij. Een mindervalide die thuis blijft, ontvangt kinderbijslag en zal waarschijnlijk ook een aanvraag kunnen indienen voor de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratie-tegemoetkoming. Iemand die inspanningen doet, gaat werken in een VZW en misschien minder verdient dan in een beschutte werkplaats wordt in feite gestraft.

Mijnheer de minister, wat denkt u daarvan ? Als u geen andere redenen hebt om dit zo te laten, kan daar dan niets aan veranderd worden ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Lansens, ik weet niet of dit een echte applausvraag is, maar ze heeft in elk geval de verdienste dat ze mij toelaat een juridisch probleem te verduidelijken. Overeenkomstig artikel 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt de kinderbijslag tot de leeftijd van 21 jaar toegekend ten behoeve van het kind dat getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66%. Artikel 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders zoals het van toepassing was voor de wijziging door de wet van 29 december 1990 blijft van toepassing ten behoeve van de gehandicapte kinderen die ten minste 21 jaar oud waren op 1 juli 1987. Dat is een verworven recht. In dit geval blijft de kinderbijslag zonder leeftijdsbeperking ten goede komen aan het rechtgevend kind indien het wegens zijn lichaams- of geestesgesteldheid volledig ongeschikt blijkt om enig beroep uit te oefenen of indien het ten minste voor 66% arbeidsongeschikt is en tewerkgesteld is in een beschutte werkplaats of ingevolge een dergelijke tewerkstelling een sociale uitkering geniet. Dit was een uitzonderingsmaatregel met een uitdovend karakter. Het heeft volgens ons niet zoveel zin om van die uitzondering een algemeen principe te maken. Het is juist de verdienste van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten dat de kinderbijslagregeling voor gehandicapte kinderen nauw aansluit bij de regeling voor tegemoetkomingen aan gehandicapten door op de leeftijd van 21 jaar te voorzien in het overstappen van de ene naar de andere regeling. De bestaansreden van de kinderbijslag ligt immers in het verlenen van een financiële ruggeleuning bij de opvoeding van kinderen en jongeren. Het is dan ook logisch dat als principe moet gelden dat vanaf de leeftijd van 21 jaar de gehandicapte jongere overstapt naar een regeling die getroffen is voor volwassen gehandicapten. Uw vraag betreft dus eigenlijk een overgangssituatie met een uitdovend karakter.

De heer **Patrick Lansens** (SP) : Mijnheer de minister, ik heb eigenlijk niet goed begrepen waar het uitdovend karakter in schuilt.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Wij wilden dat alleen laten gelden voor mensen die het rechtstreeks hadden. Ik geef toe dat dit enigszins ingewikkeld geformuleerd was. Vroeger konden gehandicapten zonder leeftijdsbeperking de kinderbijslag blijven genieten als ze volledig arbeidsongeschikt waren of als ze voor 66% arbeidsongeschikt waren en tewerkgesteld waren in een beschutte werkplaats of een sociale uitkering hadden ten gevolge van een dergelijke tewerkstelling. U zegt dat dit eigenlijk discriminerend is tegenover iemand die in een andere VZW gewoon werk verricht. Dit systeem bestaat nu echter niet meer, het geldt alleen nog voor de mensen die

13 jaar geleden ten minste 21 jaar oud waren. Deze maatregel heeft een uitdovend karakter want de jongsten die er nog van genieten zijn intussen al 34 jaar oud. Voor jongere mensen geldt dit niet meer. Het gaat hier dus eigenlijk om een verworven recht. Iemand van 40 jaar zou dit voordeel dus kunnen genieten, terwijl een andere gehandicapte van 40 jaar oud die in een gewone VZW werkt dit voordeel niet zou kunnen genieten. U beweert terecht dat dit een discriminatie is, maar het is wel een discriminatie uit het verleden. Ik zal u mijn tekst bezorgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen en aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de prijsverhoging van sommige organische weefsels" (nr. 1336)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Sociale Zaken en Pensioenen)

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre des Affaires sociales et des Pensions et à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la majoration du prix de certains tissus organiques" (n° 1336)

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is het tweede deel van mijn vraag van vorige week met betrekking tot de adviesprocedure voor geneesmiddelen. Ik had aan die vraag een tweede deel gekoppeld, namelijk de prijs van sommige weefsels die gebruikt worden om misvormingen te behandelen. U kon toen geen antwoord geven op die vraag en vroeg om ze uit te stellen.

Mijnheer de minister, ik heb deze vraagstelling hernomen en ze aan u en aan mevrouw Aelvoet gericht. Gaat u antwoorden in beider naam of moet ik de vraag opnieuw tot mevrouw Aelvoet richten ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Dit is een vraag over de vraag.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Hebt u met haar geconferreerd ? Mijn vraag is gericht aan de minister van Sociale Zaken en aan de minister van Volksgezondheid. Zo staat het in de agenda.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Dat overleg is er geweest. Ik hoop dit ik de goede versie in mijn handen heb.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Ik zal ze voor alle zekerheid ook aan mevrouw Aelvoet stellen.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, het secretariaat heeft een fax gekregen dat u overleg hebt gepleegd en dat u ook in naam van mevrouw Aelvoet zult antwoorden.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Er is overlegd, ik hoop alleen dat ik de juiste versie in mijn handen heb.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, de beslissing in verband met de prijsverhoging voor sommige weefsels die gebruikt worden om misvormingen te behandelen, zou zijn totstandgekomen zonder overleg met de minister van Sociale Zaken. Het zou dus gaan om een beslissing van de minister van Volksgezondheid.

Volgens ons is deze handelwijze een miskenning van het protocol aangaande de vaststelling van de respectieve bevoegdheden van de minister van Sociale Zaken en de minister van Volksgezondheid, waarin terzake het volgende wordt bepaald : "Beide ministers benadrukken dat de kwalitatieve vereisten van de volksgezondheid en de budgettaire vereisten van de ziekteverzekering op elkaar dienen te worden afgestemd in het kader van een geïntegreerd en coherent gezondheidsbeleid."

Mijnheer de minister, mijn vragen aan u beiden zijn de volgende.

Ten eerste, wat inspireerde de minister van Volksgezondheid tot deze handelwijze ? Urgentie lijkt een misplaatste reden, aangezien de begroting van 2000 al lang door het parlement is besproken en goedgekeurd.

Ten tweede, deze handelwijze bevestigt de analyse die gemaakt is in het rapport-Peers. Daarin wordt onderstreept dat de regelgeving inzake gezondheidszorg door de verschillende overheden niet altijd voldoende op mekaar afgestemd is en aanleiding geeft tot conflicten, verwarring, immobilisme of opportunistisch gedrag op het terrein. Dit rapport maakt niet alleen een analyse maar schuift ook volgende oplossing naar voren. Gezien de diensten van het RIZIV en van het ministerie van Volksgezondheid in feite aspecten van eenzelfde probleem behandelen, zou het samenbrengen van de deskundigheid van beide administraties een meerwaarde betekenen voor dit stelsel. Deze meerwaarde zou finaal de patiënt ten goede komen die aan deze bevoegdheidsconflicten geen enkele boodschap heeft. Aangezien beide ministers de patiënt in hun beleidsnota's centraal stellen, rijst dan ook de vraag hoe beide ministers tegenover dit denkspoor-Peers staan.

Ten derde, wat zal men concreet ondernemen om dit incident, dat ons gekopieerd lijkt uit het tijdperk-De Galan-Colla, tot een eenmalig incident te beperken.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Pieters verwijst naar de gevolgen van het ministerieel besluit van 24 november 1999 tot vaststelling van de prijs van orthopedische allogriffen en orthopedische celculturen van menselijke oorsprong, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 januari 2000.

Op het verzekeringscomité van het RIZIV van 13 maart 2000 werd ingevolge dat ministerieel besluit ook de vergoedingsnomenclatuur van het RIZIV onderzocht. Het gaat om een bijzondere nomenclatuur, vastgelegd bij koninklijk besluit van 25 mei 1990.

Tot nog toe werd in deze nomenclatuur als vergoeding de prijs overgenomen die door de minister van Volksgezondheid werd vastgelegd. Dat is ook het geval met andere dossiers, zoals de prijs van het bloed.

Het effect van voornoemd ministerieel besluit werd voorlopig geraamd op 10 tot 15 miljoen Belgische frank. Het verzekeringscomité besliste het dossier in beraad te houden en vroeg alle nuttige inlichtingen aan bij het ministerie van Volksgezondheid.

Het ministerieel besluit bevat een aantal prijsaanpassingen, maar ook de invoering van nieuwe griffen en celculturen. Ik zal mijn diensten de opdracht geven om mij, met het oog op het overleg dat ik met mijn collega organiseer, een gestoffeerd dossier te bezorgen. In dat verband kan ik al een praktische suggestie formuleren, met name dat minister Aelvoet en ikzelf overeenkwamen dat besluiten als dit, die behoren tot de bevoegdheid van de minister van Volksgezondheid, slechts in werking treden op de datum waarop ook de verzekerings tegemoetkoming is vastgesteld. Dat zal automatisch aanleiding geven tot overleg en administratieve complicaties vermijden.

Dit "incident" - voor het overige is de relatie tussen mijn collega Aelvoet en mijzelf zeer goed - betekent helemaal niet dat de wil tot samenwerking tussen het departement van Volksgezondheid en het RIZIV volkomen zoek zou zijn. Het RIZIV en het departement van Volksgezondheid worden meer dan in het verleden gezamenlijk betrokken bij overleg omtrent diverse problemen. Zo werd bijvoorbeeld overleg gepleegd tussen het RIZIV en de administratie Volksgezondheid inzake het bepalen van de verpleegdagprijs die in de begroting van het RIZIV moet worden ingeschreven. Ook inzake de uitbouw van de palliatieve zorg, de maatregelen inzake chronische patiënten, de thuiszorg, de beheersing van het aanbod inzake gespecialiseerde ziekenhuisdiensten, plegen mijn collega voor Volksgezondheid en ikzelf intens overleg.

Andere initiatieven, zoals de gemeenschappelijke technische cel die de minimale klinische gegevens en de minimale financiële gegevens samenvoegt, bewijzen eveneens de toegenomen samenwerking tussen het RIZIV en het departement van Volksgezondheid. Er zal ook verder worden gewerkt aan een goede communicatie en samenwerking tussen beide administraties. Misschien is de situatie nog niet helemaal zoals wij dat zouden wensen, maar Rome werd ook niet in een dag gebouwd.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, het verheugt mij dat de minister spreekt over een incident "tussen aanhalingstekens", dat het overleg vlot aan de gang is en dat de samenwerking tussen beide ministers niet zal verlopen in een gespannen sfeer à la Colla-De Gallan, maar in een open geest van intern overleg.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Interpellatie van de heer Danny Pieters tot de eerste minister over "de fondsen voor bestaanszekerheid" (nr. 319)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Sociale Zaken en Pensioenen)

Interpellation de M. Danny Pieters au premier ministre sur "les fonds de sécurité d'existence" (n° 319)

(La réponse sera donnée par le ministre des Affaires sociales et des Pensions)

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, al voor de derde maal worden wij in deze commissie geconfronteerd met deze vraag aan de eerste minister.

Ditmaal werd deze interpellatie gericht tot de eerste minister, omdat een aantal vragen een groot terrein bedekken, met name het RIZIV, Sociale Zaken en Arbeid en Tewerkstelling.

De fondsen voor bestaanszekerheid kwamen enigszins in opspraak, maar dat laat ik in het midden. Dat is trouwens niet het voorwerp van deze interpellatie, al moet deze aangelegenheid wel dringend worden uitgeklaard, te meer omwille van het effect ervan in de toekomst. Immers, uit een aantal verklaringen blijkt dat men eraan denkt de tweede pijler in te vullen op het vlak van de pensioenen. Het is nu niet marginaal qua geld noch qua betrokken werknemers en het zal morgen nog minder marginaal zijn.

De fondsen voor bestaanszekerheid hebben geen eigen rechtsvorm. Ze kiezen een andere rechtsvorm. Ik zou graag weten welke dat is. Ik vrees dat het vaak feitelijke verenigingen zijn. Kunnen we ons daarmee tevreden stellen ? Dat is immers een zeer moeilijke rechtsvorm om mee te werken. Zijn het VZW's ? Zo ja, beantwoorden ze aan alle vereisten die door de VZW-wet worden opgelegd ?

Hebben we per fonds een beeld van de transacties en meer bepaald van de inkomstenstromen voor de fondsen voor bestaanszekerheid ? We moeten een beeld hebben betreffende de projecten die via de RSZ transiteren. Een aantal inningen voor de fondsen voor bestaanszekerheid wordt samen met de RSZ-bijdragen ingehouden en door-

gestort naar deze fondsen. Ik heb gehoord dat er daarnaast nog andere stromen zouden bestaan, met name direct van de werkgevers naar de fondsen. Uiteraard zouden er ook eigen gegenereerde inkomsten mogelijk moeten zijn, aangezien de grote bedragen die er circuleren ook een zeker rendement moeten opbrengen.

Ik heb ontdekt dat men het toezicht tot nu toe steeds in handen van de sociale partners heeft gelegd. De paritaire comités houden toezicht op de fondsen voor bestaanszekerheid die ze zelf hebben opgericht. Het lijkt me belangrijk om weten of er sprake is van een scheiding, ook qua personeel, tussen degene die toezicht houdt en degene die de fondsen voor bestaanszekerheid runt. Als dat dezelfde mensen zijn, is er natuurlijk weinig sprake van een effectieve controle.

Mijn volgende vraag handelt over het fiscaal statuut van de fondsen voor bestaanszekerheid. Dit hangt samen met hun rechtspositie. Als het VZW's zijn, mogen we veronderstellen dat ze een VZW-belasting betalen, wat een vermogensbelasting is. Dat zou tamelijk belangrijk zijn. Anders zou ik graag vernemen of zij aan de algemene rechtspersonenbelasting zijn onderworpen. Zoniet, waarom niet ? Zo ja, betalen zij die daadwerkelijk ? Dat lijken mij vrij evidente vragen.

Gebeuren er ook transacties naar het buitenland ? Met andere woorden, wordt het geld ook in het buitenland belegd ? Dat is, wat mij betreft, de minst belangrijke vraag van allemaal.

Ik wil u ook iets vragen over de vermenging van middelen - geldmiddelen, personeel en infrastructuur - tussen de fondsen voor bestaanszekerheid en andere verenigingen, met name feitelijke verenigingen, VZW's of andere organisaties. Heeft men er zicht op of is het een grote onbekende ?

De volgende vraag gaat over de bijdragen voor de fondsen voor bestaanszekerheid en hun fiscaal statuut. Als men bijdragen voor deze fondsen fiscaal aftrekbaar maakt voor de persoonlijke inkomensbelasting, komt dit neer op een tax expenditure. Eigenlijk verleent men op die manier een subsidie aan deze vorm van sociale bescherming. Ik zou graag van u vernemen hoeveel inkomsten het Rijk mist ten gevolge van de aftrekbaarheid van die bijkomende sociale bescherming.

Tenslotte, beperken de activiteiten van de fondsen voor bestaanszekerheid zich tot hun statutaire doelen of is de minister op de hoogte van praktijken waarbij de fondsen ook andere activiteiten ontplooiën, zoals pensioenverzekeringen - al dan niet met kapitalisatie - die concurreren met commerciële producten die door verzekeringsmaatschappijen worden aangeboden ?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, collega's, het geachte lid heeft zijn interpellatie gericht aan de eerste minister. Ik zal dan ook antwoorden in naam van de eerste minister en de regering. Ik moet er wel op wijzen dat een groot deel van de vragen behoort tot de bevoegdheid van de minister van Arbeid en Tewerkstelling. Als ik het goed voor heb, vond er reeds een gedachtewisseling plaats met de minister van Arbeid en Tewerkstelling en zij heeft reeds geantwoord op enkele vragen.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Zij heeft reeds geantwoord op twee vragen die ik dan ook heb weggelaten. Geen enkele vraag die ik nu heb gesteld, werd reeds beantwoord door de minister van Arbeid en Tewerkstelling.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Ik hoop dat ik niet in herhaling zal vallen.

Ik kan me niet uitspreken over zaken die aan de wijsheid van de rechter zijn voorgelegd. Laat staan dat ik uitspraken zal doen over het al dan niet gegrond zijn van persartikels over geschillen met betrekking tot fondsen van bestaanszekerheid.

Wat de problematiek van de rechtspersoonlijkheid betreft, kan men wijzen op artikel 2 van de wet van 7 januari 1958. Dit artikel bepaalt, ik citeer : "De fondsen voor bestaanszekerheid genieten rechtspersoonlijkheid hetgeen hen toelaat te bezitten en verbintenissen af te sluiten." Elk fonds voor bestaanszekerheid kan dus rechten en verplichtingen hebben.

Opdat een fonds voor bestaanszekerheid echter als rechtspersoon zou kunnen worden beschouwd, moeten zijn statuten vastgesteld zijn overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 januari 1958. Dit wil zeggen, dat zij de vereiste vermeldingen moeten bevatten en vastgesteld zijn bij beslissing van een paritair comité genomen in de voorwaarden door het statuut van de paritaire comités vereist.

De juridische vorm van elk fonds voor bestaanszekerheid wordt vrij door het paritair comité bepaald bij de oprichting. De wettekst bevat terzake geen enkele precieze aanduiding.

De statuten van de fondsen voor bestaanszekerheid opgesteld door de paritaire comités, worden eveneens algemeen verbindend verklaard in de vormen bepaald door de wet van 5 december 1968. Zekere gegevens moeten verplicht vermeld worden in die statuten : ten eerste, de benaming en de plaats waar het lichaam gevestigd is; ten tweede, het doel waarvoor het ingesteld is; ten derde, de personen die de door het fonds verleende voordelen kunnen genieten, de aard van deze voordelen en de modaliteiten van toekenning en uitkering; ten vierde, de categorieën van werkgevers die de

bijdragen, bestemd voor de financiering van de voordelen, moeten betalen; ten vijfde, het bedrag of de wijze van vaststelling dezer bijdragen en de wijze van inning; ten zesde, de wijze van benoeming en de bevoegdheden van de beheerders; ten zevende, de wijze van vaststelling van de balans en van de rekeningen; ten achtste, de wijze en het tijdstip waarop het beheersorgaan van het fonds aan het paritair comité verslag doet over het vervullen van zijn opdracht; ten negende, de wijze van ontbinding, van vereffening en aanwending van het vermogen. Dit alles moet in de statuten staan. Die statuten worden algemeen verbindend verklaard overeenkomstig de wetgeving op de CAO's.

De fondsen voor bestaanszekerheid worden paritair beheerd door vertegenwoordigers van de werkgevers en de werknemers. De wijze van benoeming van de beheerders en hun bevoegdheden moeten in de statuten zijn vermeld. Een van die bevoegdheden is het jaarlijks bepalen van de kosten die als bestuurskosten mogen worden aangerekend en van het deel van de ontvangsten dat gebruikt mag worden om die bestuurskosten te dekken. Het beheersorgaan is daarin volkomen vrij maar artikel 5 van de wet specificeert dit soort kosten.

Het beheersorgaan van het fonds is verplicht aan het paritair comité verslag uit te brengen over het vervullen van zijn opdracht. De statuten moeten de manier en het tijdstip daarvan vermelden. De raad van beheer stelt, eveneens volgens de modaliteiten bepaald in de statuten, de balans en de rekeningen vast. Alles wijst erop dat men inzake beheer aan de fondsen voor bestaanszekerheid een werkelijke autonomie heeft willen laten en dat men weigerachtig stond tegenover elke regeringsinmenging in hun administratie.

Artikel 12 van de wet van 7 januari 1958 betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid bepaalt, ik citeer : "Onverminderd de toepassing van de artikelen 52 en 53 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, wordt op het beheer van elk fonds een controle uitgeoefend door een revisor of een accountant. De revisor moet gekozen worden op de door het Instituut der Bedrijfs-revisoren vastgestelde lijst. De accountants dienen bij voorrang gekozen uit de leden van de bestaande accountantsverenigingen. De revisor of accountant heeft een onbeperkt recht van toezicht en controle op alle boekhoudkundige verrichtingen van het Fonds voor Bestaanszekerheid. Ter plaatse kan hij de boeken, briefwisseling, notulen, gelijk welke andere geschriften van het Fonds inkijken. Met het beheer mag hij zich echter nooit inlaten. Aan het beheersorgaan van het Fonds deelt hij regelmatig de uitslag van zijn onderzoek mee en doet hij alle nodige aanbevelingen".

Artikel 13 en 14 van deze wet leggen de volgende verplichtingen op. Ik citeer artikel 13 : "De revisor of accountant brengt minstens eenmaal per jaar verslag uit

Frank Vandenbroucke

over zijn opdracht aan het bevoegd paritair comité, dat er een afschrift van overmaakt aan de minister van Arbeid en Sociale voorzorg". Dat ben ik. "Dit verslag wordt samen met het jaarverslag van het Fonds openbaar gemaakt". Artikel 14 bepaalt: "Bij verstoring van het financieel evenwicht, waardoor het bestaan van het Fonds of het uitkeren der prestaties in gevaar gebracht wordt, verzoekt de minister van Arbeid en Sociale Voorzorg na verslag van de revisor of accountant het bevoegd paritair comité de nodige maatregelen te treffen. Het verzoek van de minister moet met redenen omkleed zijn". Dit betekent dat de wetgever van 1958 volledig de vrijheid van onderhandeling van de sociale partners heeft geëerbiedigd. De financiering van de fondsen voor bestaanszekerheid wordt uitsluitend gestijfd door werkgeversbijdragen. De bestemmelingen van de toegekende voordelen zijn de werknemers van de bedrijfstak. In deze zin kan men zeggen dat deze fondsen het geld van de sociale partners beheren. Er bestond slechts een mededelingsplicht aan de bevoegde minister.

In de tussenkomst van de regering was voorzien in het geval van verstoring van het financiële evenwicht van de instelling. De bedoeling was de verzekering van de uitbetaling van de voordelen door een gebrek aan middelen, te wijten aan een economische crisis, te bieden. Er bestaan twee precedënten, met name in de diamantnijverheid en bij de scheepsherstellers. Met andere woorden, behalve een tekort in de begroting van het fonds - wat zeer zelden gebeurd is - was de rol van de openbare overheid zeer beperkt. Er was geen sprake van een toezicht op de inhoud van deze begrotingen. Het stelsel heeft zich ontwikkeld door de oprichting van tientallen fondsen. Via deze organen hebben de sociale partners een extra legaal systeem van sociale zekerheid georganiseerd: premies, brugpensioenen, bijkomende pensioenen, aanvullende werkloosheidsuitkeringen, enzovoort.

Tot 1995 bestond er geen enkele betwisting inzake de werking van de fondsen ten opzichte van de begunstigden. De enige kritiek kwam van sommige leden van het academische milieu, waarvoor natuurlijk alle respect. Die werd geuit in het weekblad Trends en ging over mogelijke onregelmatigheden. Om deze kritiek te voorkomen heeft de vorige regering een wijziging van de wet ingevoerd bij wet van 13 februari 1998. Zo luidt het nieuwe artikel 13bis: "De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de NAR de maatregelen inzake controle op de fondsen voor bestaanszekerheid bepalen, alsmede de sancties in geval van niet-naleving van deze controlemaatregelen".

Aan deze wet werd uitvoering gegeven door het koninklijk besluit van 15 januari 1999, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 februari 1999 en het ministerieel besluit van 7 mei 1999, gepubliceerd op 9 november 1999. Dit koninklijk besluit houdt concrete voorschriften

in wat een verplicht te volgen boekhoudplan en jaarrekening betreft. De boekhouding omvat zo bijvoorbeeld verplicht alle verrichtingen, bezittingen, vorderingen, schulden, verplichtingen en verbintenissen. Zij moet door middel van een stelsel van boeken en rekeningen worden gevoerd volgens de regels van het dubbel boekhouden. Het fonds moet jaarlijks een inventaris verrichten, overeenkomstig het rekeningstelsel van het Fonds voor Bestaanszekerheid. Elk jaar moet een jaarrekening worden opgesteld, die een balans en een resultaatrekening en een toelichting bevat. Men kan uit deze laatste wijzigingen afleiden dat ten eerste, het nieuwe koninklijk besluit veel meer klaarheid en openbaarheid in deze aangelegenheden heeft gebracht en ten tweede, de controle macht van de minister en het paritair comité zich toch nog beperken tot de externe wettelijkheid van de begrotingen. De mensen die de juridische verantwoordelijkheid dragen van het inhoudelijk toezicht op de begroting zijn de accountants en de revisors. Daarom heeft de heer Rombauts, administrateur-generaal van de dienst van collectieve arbeidsbetrekkingen, aan de pers verklaard dat hij niet over het bevoegd personeel beschikt, want de diensten van het ministerie zijn niet wettelijk gemachtigd om interne ontledingen van de begroting waar te maken.

De vraag rijst of de regering verdere maatregelen terzake moet nemen. De minister die bevoegd is voor de tewerkstelling, mevrouw Onkelinx, heeft een verslag over deze problematiek aan haar administratie gevraagd en zal te gepasten tijde een beslissing nemen.

Ik kom nu tot een paar andere punten die tot mijn eigen bevoegdheden behoren. De fondsen voor bestaanszekerheid ressorteren onder het toepassingsgebied van de wet van 15 januari 1990 tot oprichting van een kruispuntbank van de sociale zekerheid. Dit impliceert dat zij ertoe gehouden zijn, bij de gegevensverwerking alle veiligheidsmaatregelen na te leven die door of krachtens deze wet zijn vastgelegd. Het gaat onder meer om de volgende verplichtingen.

Ten eerste, de verplichting om sociale persoonsgegevens bij andere instellingen van sociale zekerheid louter te betrekken via het secundair netwerk, beheerd door de vereniging van de fondsen voor bestaanszekerheid en het netwerk van de kruispuntbank, zodat de nodige preventieve rechtmatigheidscontrole kan worden toegepast.

Ten tweede, de verplichting om voor iedere mededeling van sociale persoonsgegevens aan derden een voorafgaande machtiging te bekomen van het onafhankelijk toezichtcomité.

Ten derde, de verplichting tot naleving van het finaliteitsbeginsel. Dit impliceert dat verkregen sociale persoonsgegevens uitsluitend mogen worden gebruikt voor de toepassing van de sociale zekerheid, of voor het vervullen van de wettelijke verplichtingen.

Frank Vandenbroucke

Ten vierde, de verplichting om een veiligheidsconsulent aan te duiden, met een adviserende en intern controle-rende functie inzake informatieveiligheid. Ondanks de talrijke verzoeken van de kruispuntbank zijn nog niet alle fondsen voor bestaanszekerheid aangesloten bij de vereniging van de fondsen voor bestaanszekerheid en hebben zij nog niet allemaal een veiligheidsconsulent aangesteld. In dat geval zijn ze echter ook niet aangesloten op het netwerk van de kruispuntbank.

De verantwoordelijkheid inzake het naleven van veiligheidsmaatregelen bevindt zich de eerste plaats bij de fondsen voor bestaanszekerheid zelf. Krachtens de kruispuntbankwet is het toezichtsc comité daarnaast bevoegd om onderzoeken in te stellen en controle uit te oefenen op de fondsen voor bestaanszekerheid, wat de effectieve naleving van de regels inzake veiligheid en bescherming van de persoonlijke levenssfeer betreft. Dat toezichtsc comité is een van de uitvoerende macht onafhankelijk orgaan, waarvan de voorzitter en de leden worden benoemd door de wetgevende Kamers. Het brengt ieder jaar aan de wetgevers een verslag uit over de vervulling van zijn opdrachten wat de eventuele controles betreft die door het toezichtsc comité zijn uitgeoefend bij de fondsen voor bestaanszekerheid. Voor de resultaten ervan ben ik zo vrij u te verwijzen naar deze verslagen of naar de voorzitter van het toezichtsc comité.

U hebt ten slotte ook een punt aangeraakt dat een beetje prospectief is, maar wel belangrijk. Ik wil het niet ontwijken, hoewel ik zou kunnen zeggen dat men een regering niet mag ondervragen over haar intenties die nog moeten worden omgezet in voorstellen en beslissingen. U hebt allusies gemaakt op het feit dat, wanneer we het zullen hebben over sectorale pensioenfondsen, we klaarheid zullen moeten scheppen over wat de positie van de fondsen voor bestaanszekerheid in de toekomst zal zijn. In de bouwsector bijvoorbeeld, heeft men een pensioenregeling. Fabrimetal heeft een pensioenregeling afgesproken met de vakbonden van de metaalnijverheid van de arbeiders. Deze pensioenregeling verloopt via het Fonds voor bestaanszekerheid. De vraag is wat we daarmee gaan doen. De vereniging van pensioenfondsen, groepsverzekeraars, enzovoort, zijn zeer ongelukkig over het feit dat er geen level-playingfield is. Dat klopt. Natuurlijk is er een traditie, zoals in de bouw, waar men zegt dat het niet zomaar om een pensioenfonds gaat, maar dat dit past in de traditie van het fonds voor bestaanszekerheid. Men kan dat zomaar niet assimileren.

Persoonlijk denk ik - ik loop vooruit op de discussie die we nog moeten hebben in de regering en met mijn collega's - dat, wanneer we zullen overgaan tot sectorale pensioenfondsen, men klaarheid moet scheppen en dat het een eigenlijk in het ander zou moeten worden geïntegreerd. De formule van sectorale pensioenfondsen

moet een diversiteit toelaten van toepassingen, maar met een effectieve controle wat boekhouding en beleggingen betreft, zoals de controledienst der verzekeringen controle uitoefent op wat groepsverzekeringen en pensioenplan wezenlijk te bieden hebben aan garanties.

Dat is een zeer belangrijke maatschappelijke problematiek en we zullen daar keuzes in moeten maken. Op dat vlak is uw vraag relevant. Er zijn andere aspecten van uw vraag waar de eerste minister niet op kan antwoorden omdat ze precies samenhangen met het feit dat de fondsen voor bestaanszekerheid zelf hun juridische vorm kiezen. De fiscaliteit hangt natuurlijk af van de juridische vorm die ze kiezen.

Tot daar mijn poging om die complexe vraag te beantwoorden.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft een uitgebreid antwoord gegeven, met een zeker herhalings-effect. Hij geeft eerst een mooie, Nederlandstalige collage van het antwoord van mevrouw Onkelinx. Het tweede antwoord over de kruispuntbanken, waarover wij vorige keer al iets hebben vernomen, heeft de minister mooi voorgelezen.

Ik ben misschien naïef, mijnheer de voorzitter, maar het totaal negeren van gestelde vragen kan volgens mij niet. Ik wil ze graag nog eens met u overlopen, mijnheer de minister.

Wat de rechtsvorm betreft, hebt u een begin van antwoord gegeven. U hebt verklaard dat er een rechtspersoonlijkheid is door het eenvoudige feit dat men een fonds voor bestaanszekerheid is. De rechtsvorm waarin men functioneert, wordt niet door de fondsen voor bestaanszekerheid ingevuld. Die opmerking is niet onbelangrijk. Welke rechtsvorm kan het zijn ? Het kan een VZW zijn. Wat kan het nog zijn ? Ik zou dat graag vernemen. Ik vrees dat men in sommige gevallen geen rechtsvorm heeft gekozen.

U zegt dat het geen feitelijke verenigingen zijn. Wat is het dan ? Is het een burgerlijke vennootschap ? Ik neem aan van niet. Een feitelijke vereniging heeft geen rechtspersoonlijkheid. Is het een feitelijke vereniging met een rechtspersoonlijkheid ? Het is toch niet teveel gevraagd om hierop een antwoord te krijgen ? U hebt in ieder geval al een stukje van de eerste vraag beantwoord, al is het niet het relevante stukje.

Ten tweede, u hebt niets over de inkomstenstromen verteld.

Ten derde, u hebt niets gezegd over de mensen die de fondsen bemannen en niets over de mensen die toezicht op die fondsen houden.

Danny Pieters

Ten vierde, over de vraag in verband met het al dan niet onderworpen zijn aan de rechtspersonenbelasting, heb ik niets vernomen. Ik wil er u op wijzen dat er van een uitzondering sprake moet zijn als men hieraan niet is onderworpen. De minister kan dit niet bevestigen. Daarom neem ik aan dat ze wel zijn onderworpen aan de rechtspersonenbelasting. Uit het zwijgen van de minister op de tweede vraag, leid ik het volgende af : ofwel heeft men het niet nagetrokken, ofwel betalen de fondsen geen belastingen. Beide gevallen zijn ernstig. Ik weet niet hoe de collega's van de meerderheid hierover denken. Is het een soort Spielerei ? Voert men een show op ? Neemt men het dat de minister niet antwoordt ? Dat is de verantwoordelijk van elkeen. Toch vind ik het vrij ernstig.

Ten vijfde, wat de vraag over de vermenging van middelen betreft, heb ik geen antwoord gekregen.

Ten zesde, ik heb niets vernomen over het gemis aan belastingen ten gevolge van de afdrachten voor bestaanszekerheid. Het is nochtans een eenvoudige taak om de gegevens op te vragen bij het ministerie van Financiën. Ik heb geen schijn van antwoord gekregen.

Ten zevende, de minister heeft de wettelijke taak om de overige activiteiten van de fondsen voor bestaanszekerheid in het oog te houden. Toch krijg ik geen schijn van antwoord.

Mijnheer de voorzitter, op de meerderheid van de vragen krijg ik niet eens een begin van antwoord. Men laat hier een minister komen die op zijn domein wel antwoorden verstrekt. Als men het antwoord op de vraag over de kruispuntbank vertaalt naar mensentaal, krijgt men een zeer erg antwoord. Men zegt dat men niet weet wat er gaande is. Zolang men er geen mensen op afstuurt, zal men het niet weten. Het is niet evident om er mensen op af te sturen, want men weet soms niet waarop men iemand moet afsturen. Dat is de essentie van het antwoord. Ik weet dat deze problematiek al lang bestaat en dat de kruispuntbank haar best doet om het op te lossen. Ze raakt er echter niet door. Dat is uw antwoord wat dat betreft, mijnheer de minister.

Op de andere vragen krijgen we geen antwoord. Ik vraag mij af of onze collega's deze gang van zaken toelaten. Dit is een interpellatie. Men heeft de gelegenheid om ook te interveniëren, ook de collega's van de meerderheid. Een belangrijk fenomeen als de fondsen voor bestaanszekerheid laten we op dit moment totaal in de mist.

Ik zal een motie van aanbeveling indienen, die van de meest softe aard is.

In deze motie vraag ik de regering de nodige gegevens te verzamelen zodat zij binnen een termijn van drie maanden kan antwoorden op deze vragen - ik wil nog aannemen dat ze de gegevens niet achterhoudt. Ik wil de regeringspartijen uitnodigen deze motie van aanbeveling

te steunen. Men kan natuurlijk ook een eenvoudige motie indienen zodat men het debat uit de weg kan gaan. Het debat zal dan op een andere manier gevoerd worden en dan komen we al vlug terecht in een schandaalsfeer. De fondsen voor bestaanszekerheid en de sociale bescherming die ze bieden, zijn volgens mij te belangrijk om onze kop gewoon in het zand te steken. Ik kan er echter geen genoeg mee nemen dat u geen antwoord geeft op zeven van mijn vragen.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik wil even inspelen op de interpellatie van collega Pieters.

Ik kan zijn ontgoocheling begrijpen. Een maand geleden, op 29 februari 2000, ondervroeg ik minister Onkelinx over dezelfde problematiek. Ieder van ons zal stilaan doorhebben dat zij meestal niet geremd is door enige dossierkennis. Minister van Sociale Zaken Vandenbroucke heeft in zijn antwoord een aantal nieuwe elementen aangehaald. Minister Onkelinx had op 14 concrete vragen geen antwoord gegeven. Waarom ?

De vraag is inderdaad waarom men zich angstvallig houdt aan het citeren van de betreffende wetgeving. Waarom durft men geen tipje van de sluier te lichten ? Ik stel vast dat collega Danny Pieters vandaag ook geen antwoord heeft gekregen op zijn vragen. Als parlementsleden kunnen wij daar toch geen genoeg mee nemen.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik ben een van de parlementsleden die tot de meerderheid behoort. Voor ons is de problematiek van de fondsen voor bestaanszekerheid helemaal geen Spielerei. Wij zijn ook van mening dat er inzake de rechtsvorm klare wijn moet worden geschonken. In tegenstelling met de heer Pieters ben ik van mening dat de minister zijn best heeft gedaan. (*Hilariteit*)

Het is correct dat u niet over alle gegevens beschikt. Mijnheer Goutry, volgens mij beschikken de vakbonden over meer gegevens dan de minister. De heer Pieters had zijn vraag misschien beter aan mevrouw D'Hondt gericht.

Er moet inderdaad klare wijn worden geschonken. Niemand heeft momenteel zicht op de hoeveelheid geld die jaarlijks in die fondsen circuleert. In de krant las ik dat de fondsen extralegale pensioenen betalen aan bijna 500 000 werknemers. Verder stond er in dat artikel te lezen dat er - in tegenstelling tot de klassieke pensioenfondsen - weinig controle wordt uitgeoefend op deze fondsen.

Vorige week werden enkele interpellaties gehouden over de gelijkschakeling tussen arbeiders en bedienden. Volgens mij moet deze gelijkschakeling er ook komen op het vlak van het pensioenstelsel. De VLD wil dat in deze zaak klare wijn wordt geschonken.

Filip Anthuenis

Ik zal geen politieke spelletjes spelen.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : U zult geen eenvoudige motie indienen maar u zult ze wel steunen. Is het dat wat u wilt zeggen ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Ik zal noch de motie van aanbeveling, noch de eenvoudige motie ondertekenen. Dat is ons recht. Ons stemgedrag zal in samenspraak met de fractie worden bepaald.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sta me toe naïef te zijn en te hopen dat men ook in de meerderheidspartijen eens ernstig nadenkt over zijn houding. Dit heeft niets te maken met tegenstellingen tussen meerderheid en oppositie. Het heeft alles te maken met de sociale bescherming van een groot aantal werknemers en het ordentelijk functioneren van deze instelling.

Als men een meerderheid van vragen van parlementsleden gewoon niet beantwoordt, dan kan ik dat alleen verklaren door het feit dat men het niet weet. Als men niet wil antwoorden en men heeft de informatie wel, dan heeft dat ook zijn naam.

Ik zou dan toch een oproep willen doen naar de andere partijen. Ik speel geen spelletjes en men kan dat naïef vinden, maar als men dat nu weer ontkracht met een eenvoudige motie dan weet men welke verantwoordelijkheid men heeft. Dan neemt men een eenvoudige motie om te verhinderen dat men zou oproepen om de informatie te verzamelen om te kunnen antwoorden op de vragen van een collega. Dan moet men toch eens nadenken over wat men aan het doen is.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, er is in het debat toch wel een nieuw element. Collega Anthuenis heeft deze keer aangekondigd dat hij namens de VLD de eenvoudige motie niet zal ondertekenen. Dat is toch een fundamenteel verschil in vergelijking met een maand geleden.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Het is niet daarop dat ik reageer. Ik wou gewoon kort antwoorden omdat ik vind dat de beleefdheid en de parlementaire procedure mij dat voorschrijft.

Het antwoord dat ik hier namens de eerste minister doe, geeft op verschillende punten richtingen aan van hoe het in realiteit is. Dat is belangrijk.

Als u daar niet tevreden mee bent en wenst dat er binnen afzienbare tijd meer elementen zijn, zal ik dat overmaken aan de eerste minister. Ik ben in deze de voorlezer, de boodschapper. Ik zal het bezorgen aan de eerste minister.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, dat is inderdaad juist. Het probleem dat de heer Pieters aankaart, is belangrijk en we mogen dat niet onder de mat vegen. Ook in de vorige legislatuur zijn we dit debat aangegaan. Het is te belangrijk. Alleen kiezen bepaalde partijen hun eigen strategie om hun standpunt aan de oppervlakte te brengen. Ik vind het goed mijnheer de minister, dat u de boodschap zal doorgeven aan de eerste minister.

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Danny Pieters en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Danny Pieters, gelet op de antwoorden verstrekt op diens eerdere interpellaties door mevrouw Laurette Onkelinx en de heer Frank Vandenbroucke, beiden optredend in eigen naam terzake van hun eigen bevoegdheidsdomeinen;

gelet op het antwoord van vandaag verstrekt door de heer Vandenbroucke namens de eerste minister;

overwegende dat uit de verstrekte antwoorden blijkt dat onvoldoende wezenlijke informatie over de fondsen van bestaanszekerheid in het bezit is van de regering om op een behoorlijke wijze de gestelde vragen te beantwoorden;

overwegende dat ook belangrijke legislatieve leemten gebleken zijn, die maken dat de fondsen voor bestaanszekerheid ten dele in een juridisch vacuüm opereren, ten dele zelfs op de rand van de wettigheid functioneren;

gelet op het grote belang van de fondsen voor bestaanszekerheid voor werknemers van dit land;

gelet tevens op de mogelijke belangrijke rol die deze fondsen geroepen zouden zijn te spelen bij een verdere uitbouw van de zogenaamde "tweede pijler";

roept de regering op om binnen de drie maanden alle informatie te verzamelen om een volledig antwoord te kunnen bieden op alle in de interpellatie opgeworpen vragen."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Danny Pieters et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Danny Pieters, à la lumière des réponses fournies à ses interpellations antérieures par Mme Laurette Onkelinx et M. Frank Vandenbroucke, tous deux s'exprimant en leur propre nom dans le cadre de leurs propres compétences;

voorzitter

à la lumière de la réponse fournie aujourd'hui par M. Vandebroucke au nom du premier ministre, considérant qu'il ressort des différentes réponses que le gouvernement ne dispose pas d'informations essentielles suffisantes sur les fonds de sécurité d'existence pour pouvoir répondre adéquatement aux questions;

considérant que sont apparues sur le plan législatif des lacunes considérables dont il résulte que les fonds de sécurité d'existence opèrent partiellement dans un vide juridique, voire fonctionnent partiellement en marge de la légalité;

compte tenu de l'importance insigne des fonds de sécurité d'existence pour les travailleurs du pays;

compte tenu également du rôle important, le cas échéant, que ces fonds pourraient être appelés à jouer dans le cadre du développement ultérieur accru du "deuxième pilier", appelle le gouvernement à recueillir dans les trois mois toutes les informations requises, pour être en mesure de répondre à toutes les questions formulées dans le cadre de l'interpellation."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Maggy Yerna en Pierrette Cahay-André en de heren Jan Peeters, Jean-Marc Delizée en Joos Wauters.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Maggy Yerna et Pierrette Cahay-André et MM. Jan Peeters, Jean-Marc Delizée et Joos Wauters .

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

- Voorzitter : de heer **Jean-Marc Delizée**

Mondelinge vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het in aanmerking nemen, naar aanleiding van de uitspraak van de administratie pensioenen in verband met de hogescholen, van mandaatsvergoedingen en niet-verworven weddeschalen bij de pensioenrekening" (nr. 1371)

Question orale de Mme Fientje Moerman au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la prise en considération, à la suite de la déclaration de l'administration des pensions en ce qui concerne les hautes écoles, d'indemnités de mandats et d'échelles de traitement non acquises, pour le calcul de la pension" (n° 1371)

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de referentiewedde om het pensioen van een ambtenaar te berekenen, wordt bepaald op basis van de wedde zoals vastgelegd in weddeschalen verbonden aan ambten waarin de betrokkene vast is benoemd.

Er is maar één mogelijkheid om een vergoeding - hetzij in de vorm van een mandaatsvergoeding, hetzij in de vorm van een hogere weddeschaal - die toegekend wordt voor de uitoefening van een mandaat, ook in aanmerking te laten komen voor de vaststelling van de gemiddelde wedde. Er wordt dan een koninklijk besluit genomen dat in de Ministerraad is overlegd, waarbij die niet verworven weddeschalen gelijkgesteld worden met een vaste benoeming. Ik laat de technische elementen achterwege. De huidige procedure was misschien logisch in de periode dat alle ambtenaren vastbenoemd waren. Ook bij bevorderingen werden ze vastbenoemd in de hogere graad. Momenteel zijn er hier wel problemen. We hebben ze al meegemaakt op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap omdat bepaalde bevorderingsambten worden uitgeoefend via een mandaat, hetzij met een mandaatvergoeding, hetzij via een niet-verworven weddeschaal. Dit betekent dat men niet is benoemd.

Ik zal dit illustreren met een concreet geval. In de hogescholen worden enkele functies - algemeen directeur, departementshoofd en bibliothecaris - uitgeoefend via een mandaat. Dit heeft een aantal problemen veroorzaakt omdat deze mandaten blijkbaar niet meetellen bij de berekening van het pensioen van de betrokkenen. In een eerste brief van de Administratie der pensioenen heeft men het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap doodleuk geantwoord dat men pech heeft gehad. Er wordt geen oplossing gesuggereerd in de zin van toevoeging aan de lijst die bij koninklijk besluit is vastgesteld, dus kwamen deze mandaten niet in aanmerking. De minister van Onderwijs heeft u vervolgens aangeschreven. U hebt in januari geantwoord dat ze bij koninklijk besluit in de lijst zou worden opgenomen.

Deze zaak heeft bij mij een aantal vragen opgeroepen. Het plan van uw collega Van den Bossche is ondertussen voorgesteld. In alle federale administraties zal men meer en meer overschakelen op een systeem waarbij ambtenaren via mandaten verantwoordelijke functies zullen uitoefenen. Hoe gaat men dit combineren met de huidige wetgeving inzake pensioenen ? Gaat men het huidige systeem, waarin zo'n vergoedingen alleen in aanmerking kunnen komen als er een speciaal, in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit wordt genomen, verder gebruiken ? Loopt u dan niet het gevaar dat er hiaten zullen ontstaan als de betrokkenen niet zelf in actie komen ?

Ik wil u niet over uw intenties ondervragen, maar het plan van minister Van den Bossche ligt er. Het gaat dus verder dan intenties. Gaat u naar aanleiding van die grondige

Fientje Moerman

reorganisatie van de administratie ook rekening houden met de mandaatsystemen bij de pensioenberekening? Gaat u misschien naar een ander systeem evolueren?

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst onderstrepen dat de wetgeving betreffende de ambtenarenpensioenen slechts kan worden aangepast nadat het ambtenarenstatuut zelf is aangepast. Dit betekent concreet dat nieuwe mandaten en nieuwe weddesupplementen pas aan de door de Koning vastgestelde lijst kunnen worden toegevoegd nadat ze in het statuut zijn opgenomen.

De tijdspanne tussen de opname van een voordeel in een statuut en de inschrijving ervan in de pensioenwetgeving heeft geen nadelige gevolgen voor de betrokkenen. Op het ogenblik van de toekenning van het mandaat of voordeel moeten er in principe nog geen pensioenen worden berekend waarbij men rekening moet houden met dit mandaat of supplement. Men tracht deze tijdspanne zo kort mogelijk te houden. Dankzij een samenwerkingsprotocol dat werd gesloten met het ministerie van Ambtenarenzaken worden mijn diensten automatisch op de hoogte gebracht van het bestaan van een supplement of gepland mandaat, waardoor zij onmiddellijk kunnen onderzoeken of deze in aanmerking kunnen worden genomen voor het pensioen.

Ik kan u bovendien meedelen dat artikel 8, §1 van de wet van 21 juli 1844, ook in de toekomst de basis zal blijven van de pensioenberekening. Dit betekent dat deze berekening in eerste instantie op basis van de weddeschalen moet gebeuren. Indien men wenst dat nieuwe weddevoordelen in aanmerking zouden komen voor het pensioen, kan men deze best incorporeren in bestaande weddeschalen. Slechts als incorporatie in de weddeschaal om één of andere reden onmogelijk is, kan men bij wijze van uitzondering rekening houden met een weddesupplement bij de pensioenberekening. Het is in ieder geval niet de bedoeling om prestatiegebonden, variabele compensaties in aanmerking te nemen voor het pensioen.

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de minister, als ik het goed begrijp zult u zelfs, na het invoeren van een nieuw ambtenarenstatuut en na de reorganisatie, de wet van 1844 als basis blijven gebruiken voor de berekening. Er wordt dus niet overwogen om eventueel naar andere systemen over te gaan.

Ten tweede neem ik nota van het feit dat er een protocol is. Blijkbaar sluit dit echter niet alle moeilijkheden uit. Ik zie dat er in concreto problemen zijn geweest met het voorbeeld dat ik in mijn vraag heb aangehaald. Ik vrees dat wanneer het mandaatsysteem veralgemeend zal worden, het aantal communicatiestoornissen zal toenemen. Dat zou gevolgen kunnen hebben voor de betrokkenen. Ik neem echter genoegen met uw antwoord.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Wat u hier zegt is belangrijk. In de hele discussie met minister Van den Bossche over het nieuwe ABKB, waar ik nauw bij betrokken was, hebben wij getracht een relatief overzichtelijk systeem te behouden hoewel er grotere graden van vrijheid zijn ingebouwd. Dit moet echter inderdaad voldoende overzichtelijk blijven. Zelfs met de beste afspraken zal dit anders in het honderd lopen. U hebt op dat punt gelijk.

Ik ben een groot voorstander van de inspanningen die minister Van den Bossche wil doen om het openbaar ambt te moderniseren. Ik wil dit politieke proces echter niet compliceren door ook nog een hervorming van het ambtenarenpensioen in het vooruitzicht te stellen. De vraag is hoe men het ene compatibel kan maken met het andere. Ik stel voor dat wij dit blijven opvolgen op basis van de principiële houding die ik aanneem.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Kathleen van der Hooft aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de uitwisseling van gegevens tussen ziekenfondsen en het rijksregister" (nr. 1417)

Question orale de Mme Kathleen van der Hooft au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "l'échange de données entre les mutualités et le registre national des personnes physiques" (n° 1417)

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals u weet kunnen personen die ingeschreven zijn in het wachtregister niet ingeschreven worden bij een ziekenfonds. Door een communicatiestoornis tussen de ziekenfondsen en het rijksregister moet dat echter wel gebeurd zijn. De ziekenfondsen stellen vast dat voor een aantal personen die een aanvraag tot aansluiting als verblijvende in België indienden vanuit het rijksregister ten onrechte het bericht werd doorgegeven dat zij hun hoofdverblijfplaats in België hadden. De oorzaak van dit communicatieprobleem ligt bij het rijksregister. Bij het doorgeven van informatie maken zij geen onderscheid tussen mensen die zijn ingeschreven in het wachtregister, het vreemdelingenregister en het bevolkingsregister. De ziekenfondsen hebben voorts nog geen toegang tot het wachtregister zodat het voor hen onmogelijk is om zelf de gegevens te controleren.

Er zijn twee mogelijke oplossingen voor dit probleem. Enerzijds kunnen de ziekenfondsen toegang krijgen tot het wachtregister en anderzijds kan het rijksregister bij het doorgeven van de informatie vermelden of een persoon is ingeschreven in het wachtregister dan wel in het rijksregister.

Kathleen van der Hooft

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van deze problematiek ? Ik heb dit vernomen omdat een aantal asielzoekers zo onrechtmatig bij ziekenfondsen zijn ingeschreven. Nu zal men deze zaken wellicht met terugwerkende kracht via de OCMW's moeten regelen.

Ten tweede, kunt u maatregelen nemen om dit probleem in de toekomst op te lossen ?

- *Voorzitter : de heer Joos Wauters*

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mevrouw van der Hooft, ik zal juridisch even verklaren waar we het hier juist over hebben. Artikel 128quinquies omschrijft de categorieën vreemdelingen die vallen onder de toepassingsfeer van de ziekteverzekering zoals bepaald in artikel 32, eerste lid, 15. Het gaat dan ten eerste om de vreemdelingen die van rechtswege toegelaten zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het rijk, ten tweede de vreemdelingen die gemachtigd zijn tot een verblijf van onbepaalde duur en ten derde de kandidaat-vluchtelingen wier kandidatuur ontvankelijk werd verklaard door de dienst Vreemdelingenzaken of het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de statenlozen.

Ten vierde, personen die, in afwachting van hun inschrijving in het Rijksregister, mits een verklaring van de gemeentelijke overheid als dusdanig worden erkend door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle door het RIZIV.

De door het geachte lid gestelde vraag lijkt enkel betrekking te hebben op vreemdelingen die een aanvraag hebben ingediend als kandidaat-vluchteling. Het artikel 128 quinquies van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 bepaalt dat deze personen onder de toepassingsfeer van de ziekteverzekeringswet kunnen vallen, op voorwaarde dat hun aanvraag ontvankelijk werd verklaard. De kandidaat-vluchtelingen moeten hun verblijf bewijzen met het immatriculatieattest model A, afgeleverd door de gemeente op het ogenblik dat zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. Dit alles wordt bepaald door het ministerieel besluit van 4 november 1999. De kandidaat-vluchteling kan op basis van dat document worden ingeschreven in de hoedanigheid voorzien in artikel 32, 15° van de ziekteverzekeringswet.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat een inschrijving in het wachtregister niet automatisch met zich brengt dat betrokkene behoort tot een van de categorieën als bedoeld in artikel 128 quinquies van het koninklijk besluit van 3 juli 1996. De kandidaat-vluchtelingen waarvan de aanvraag onontvankelijk werd verklaard blijven immers ingeschreven in het wachtregister. Ik hoop dat ik hiermee een duidelijk antwoord heb verstrekt op uw vraag.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : De wet is dus duidelijk op dat punt. Toch ken ik een gemeente waar kandidaat-politieke vluchtelingen zowel in de eerste als in tweede fase, respectievelijk de gegrondheids- en de ontvankelijkheidsfase, een immatriculatieattest hebben gekregen voor drie maanden, dat maandelijks werd verlengd. Hiermee gingen zij naar het ziekenfonds, dat hen dan inschreef. Via het Rijksregister kreeg het ziekenfonds de mogelijkheid om hen in te schrijven, maar ergens was er toch een communicatieprobleem. Nu zou duidelijk blijken dat die mensen ten onrechte zijn ingeschreven in die ziekenfondsen. Het gaat hier om verschillende ziekenfondsen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Bent u zeker dat mijn antwoord op uw vraag geen verklaring biedt ? Niet iedereen die in het Rijksregister is ingeschreven, heeft een ontvankelijke aanvraag ingediend. De wet bepaalt dat het moet gaan om mensen waarvan de aanvraag is ontvankelijk verklaard door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Het zijn precies mensen waarvan de aanvraag niet ontvankelijk werd verklaard die onrechtmatig werden ingeschreven bij de ziekenfondsen. Dat is het probleem.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Zij zijn ten onrechte ingeschreven in het ziekenfonds, omdat hun aanvraag achteraf niet ontvankelijk blijkt te zijn.

Dat is het probleem. Hoe het moet worden opgelost weet ik ook niet.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Dat is ook de vraag.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Ik denk dat ik op die vraag nog eens moet terugkomen.

Mevrouw **Kathleen van der Hooft** (VLD) : Dat mag voor mij ook schriftelijk gebeuren.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : De ziekenfondsen zouden moeten worden verplicht dat attest 5 bij de inschrijving te vragen.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de minister, ik treed nu even buiten procedure. Gisteren, tijdens een vergadering, is nog gebleken dat het Rijksregister sommige wijzigingen en feiten niet snel genoeg opneemt, zodat een eventuele toekenning of intrekking van rechten niet snel en adequaat genoeg kan worden opgevolgd. Het gebeurt ook - en ik geef een voorbeeld in dezelfde sfeer - bij geboortes die plaatsvinden in een andere gemeente dan de gemeente waar de ouders woonachtig zijn. Wanneer het om een grote gemeente of een stad

Greta D'Hondt

gaat, verschuilt men zich te veel achter de overbelasting van de dienst der bevolking om tijdig het Rijksregister aan te passen. De instelling die daarmee begaan is zal u daar trouwens eerstdaags een brief over schrijven.

Minister **Frank Vandenbroucke** : U bent altijd goed geïnformeerd, mevrouw D'Hondt. U hebt een soort van zesde zintuig voor administratieve complicaties die nog moeten komen. Ik denk inderdaad dat ik dat moet bekijken.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, ik noteer dus dat de commissie van u nog een antwoord mag verwachten met betrekking tot dit probleem.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Greta D'Hondt aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de geraamde uitgavenontsporing van 7,9 miljard frank in de verzekering voor geneeskundige verzorging" (nr. 1433)

Question orale de Mme Greta D'Hondt au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le dérapage estimé des dépenses à concurrence de 7,9 milliards de francs en matière d'assurance soins de santé" (n° 1433)

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hebben reeds de gelegenheid gehad over deze zaak van gedachten te wisselen en er werden ook reeds diverse vragen over gesteld. Dit gebeurde naar aanleiding van de begroting 2000 en de daarop volgende programmawetten.

Ik heb u toen reeds gevraagd naar de grootte van de te verwachten budgetoverschrijding. In tegenstelling tot wat toen door de regering en door uzelf was vooropgesteld had ik toen een bedrag tussen 7,5 miljard en 8 miljard frank geciteerd. In uw optimisme rekende u er toen nog op dat de uitgavenoverschrijding min of meer binnen het oorspronkelijk geraamde bedrag zou blijven.

Eerlijk gezegd verheug ik me niet op mijn vraag of op mijn gelijk. De cijfers van het RIZIV hebben een voorlopig karakter, want de verzekeringsinstellingen kunnen nog tot 15 april 2000 hun cijfers indienen. De ervaring leert ons echter dat de zaken er gewoonlijk niet beter op worden, integendeel. Het RIZIV stelt dus in feite dat de budgetoverschrijding dicht bij 8 miljard frank zal liggen.

Ik blijf erbij dat, zoals we reeds in de media hebben gelezen en zoals we konden vernemen uit uw antwoord op een andere vraag, een aantal vooropgestelde besparingen niet gerealiseerd werden omdat ze niet realistisch

waren. Zo werd een aantal voornemens in verband met de geneesmiddelen niet gerealiseerd, maar we gaan het debat van de voorbije twee weken daarover niet overdoen. Bovendien werd de geraamde besparing van 2 miljard frank voor Farmanet, die tijdens datzelfde debat ter sprake kwam, niet gerealiseerd. Hetzelfde geldt eigenlijk voor het unieke spoor in Farmanet.

Mijnheer de minister, kunt u nu reeds - of na het afronden van het RIZIV op 15 april 2000 - een gedetailleerd overzicht geven van de sectoren waar zich de overschrijdingen voordoen, waardoor we nu de 8 miljard frank benaderen ? De lineaire besparingsmaatregelen van het verleden, die door hun aard slechts tijdelijk bruikbaar waren, bieden geen structurele oplossing, maar schuiven een deel van de kostprijs door naar de patiënt.

Een kritische doorlichting is noodzakelijk, niet alleen van het systeem maar ook van de maatregelen die, zowel in het begrotingsconclaaf als in de vorige legislatuur, werden beslist maar niet werden toegepast.

Deze doorlichting is niet alleen nodig voor de aard van de maatregelen, maar ook voor de redenen waarom zij niet werden uitgevoerd of waarom zij niet het vooropgestelde resultaat bereikten.

Mijnheer de minister, als deze tendens zich voortzet dan zullen wij voor 2000, zelfs met het verschuiven van de groeinorm van 1,5 naar 2,5, slechts een break-even bereiken waardoor wij opnieuw in de problemen dreigen te komen.

Vermits u met deze materie belast bent vragen wij u welke toekomstgerichte maatregelen u zult nemen om deze jaarlijks terugkerende feiten te beheersen.

Hoe kunnen wij samen garanderen dat het persoonlijk aandeel van de patiënt, voor wat betreft noodzakelijke en toegankelijke gezondheidszorg, niet wordt verhoogd. Wij hadden dit trouwens in ons amendement bij de programmawet voorgesteld.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is geen kwestie van al dan niet gelijk krijgen. In het verleden reageerde ik op vragen over het budget altijd heel voorzichtig. Ik heb steeds gezegd dat ik geen definitieve cijfers kon geven als ik er geen had. Er werd mij al verscheidene malen gezegd dat de overschrijding wel eens groter kon zijn dan men verwachtte. Op dat vlak ben ik dus bijzonder voorzichtig.

Ingaand op de inleidende beschouwingen bij de mondelinge vraag, wil ik erop wijzen dat in het recente verleden het begrotingsevenwicht, na het catastrofale jaar 1996, grosso modo is bereikt. In het boekjaar 1997 werd in de afsluiting van de rekeningen een begrotingsdoelstelling opgenomen van 430,9 miljard. Dit is de initieel vastgelegde begrotingsdoelstelling van 428,3 miljard, verhoogd

Frank Vandenbroucke

met een bedrag van 2 622,4 miljoen als tegenwaarde van de ingevoerde opbrengst van een bijkomende heffing op de omzet van geneesmiddelen. In 1997 bedroegen de uitgaven 429,9 miljard, zodat voor het geheel van de algemene regeling en de regeling der zelfstandigen, samen een overschot werd geboekt van 1 miljard frank.

In het boekjaar 1998 staat tegenover de globale begrotingsdoelstelling van 453 miljard een uitgaven-niveau van 455,6 miljard, zodat het jaar een mali vertoont van 2,6 miljard frank of 0,57%.

Aangezien de ziekenfondsen tot 15 april de tijd hebben om hun uitgavenstaten bij het RIZIV in te dienen, is het op dit ogenblik niet mogelijk om een gedetailleerd overzicht te geven van de sectoren waarin de overschrijding zich voor 1999 zal voordoen. Wel kan men aannemen dat de uitgaven in de geneesmiddelensector boven hun partiële begrotingsdoelstelling zullen stijgen. Op basis van de uitgaven over de eerste 9 maanden, waren er ook risico's op beduidende overschrijdingen in andere sectoren, waaronder de thuisverpleging en de forfaitaire dagprijzen in ziekenhuizen. Hiervoor werd aan de bevoegde commissies gevraagd om besparingsmaatregelen te nemen.

Ik ga ermee akkoord dat lineaire besparingsmaatregelen geen blijvende oplossingen inhouden en dat de door de regering besliste structurele maatregelen moeten worden uitgevoerd. Deze uitvoering is gedeeltelijk gerealiseerd en wordt onverkort voortgezet. Ik verwijs naar maatregelen in de geneesmiddelensector die op 26 februari en 4 maart werden gepubliceerd en die betrekking hebben op de prijsvermindering, de promotie van generieken - wat meer structureel is - en de prijsvermindering op grote verpakkingen.

Voorts verwijs ik naar de besparingen in de sector van de klinische biologie, die vanaf 1 mei 2000 van kracht zullen worden en die, op jaarbasis, een belangrijk pakket bevatten.

Mijn eis tot meer transparantie en exploitatie van de beschikbare gegevens is een belangrijk instrument inzake beheersing van de uitgaven. Zo moet de koppeling van de minimale klinische gegevens en de minimale financiële gegevens ons in staat stellen de grote verschillen in gegenereerde uitgaven tussen ziekenhuizen, bij gelijke pathologie, bloot te leggen en op termijn te reduceren.

Zodra het detail van de uitgaven voor 1999 zal zijn bekend, zal worden overgegaan tot de toepassing van het koninklijk besluit van 5 oktober 1999 tot uitvoering van artikel 51, paragraaf 4 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. Voor elke sector waarvoor een beduidende overschrijding wordt vastgesteld zal de procedure worden ingezet om de nodige correcties uit te voeren. Tevens verwijs ik naar de nieuwe correctieprocedures die

werden ingevoerd via artikel 5 van de wet van 24 december 1999, houdende sociale en diverse bepalingen en die ons in staat stellen om in elke omstandigheid de nodige correctiemaatregelen te nemen. Deze maatregelen zullen worden genomen zonder dat het persoonlijk aandeel van de patiënt zal verhogen, wat uw bekommernis was. Integendeel, ik meen dat alle inspanningen moeten worden gedaan om de bescherming van de rechthebbende zo veel mogelijk te verruimen. Ik verwijs daarbij naar de lopende dossiers in voorbereiding waarbij, in het kader van de tussenkomst voor chronische patiënten, remgeldverminderingen zullen worden doorgevoerd op de huisbezoeken in het kader van het medisch dossier en op het toezicht in A-, K- en T-diensten en naar de nieuwe tussenkomst die zal worden toegekend, bijvoorbeeld voor de nervus vagus-stimulator en naar de financiële middelen die zullen worden verhoogd voor het bijzonder solidariteitsfonds.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de minister, het verheugt mij u te horen bevestigen dat de maatregelen die eventueel zullen worden genomen voor een betere beheersing van de uitgaven in de gezondheidszorgen, geen nadelige repercussies zullen hebben op de patiënten. Het is belangrijk dat zulks duidelijk wordt gemaakt en dat het wordt herhaald.

Naar aanleiding van de begrotingscontrole en van de gevolgen ervan, zijn in de sector van de gezondheidszorgen onvermijdelijk nog een aantal maatregelen nodig.

Tot slot lijkt het mij aangewezen om, voor de sector van de gezondheidszorgen, en zoals dit gebeurde naar aanleiding van de bespreking van de begroting en de programmawet, op korte termijn een debat te voeren over de toepassing van een andere berekeningswijze dan die op basis van de kalender- of begrotingsjaren. Inderdaad, een wijziging terzake is echt nodig wil men over voldoende instrumenten beschikken om te vermijden dat bepaalde zaken zich toch voordoen ondanks de genomen voorzorgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.55 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.55 heures.*